

1930, může exekuční soud odložit exekuci vyklizením najatých neb užívaných místností na dobu jednoho čtvrtletí. Návrh na odložení exekuce lze učiniti již před uplynutím lhůty stěhovací. Z toho plyne, že podání návrhu na odklad exekučního vyklizení z bytu nepřekáží, by nebyla povolena exekuce vyklizením bytu, poněvadž jen výkon exekuce jest jejím odložením zastaven a lze exekuci provést, jakmile projde lhůta, na niž bylo omezeno odložení exekuce. Právem proto rekursní soud vyhověl exekučnímu návrhu vymáhající věřitelky, ačkoliv mu již odkládací návrh předcházel a bylo opatrné, že do usnesení pojal větu, že výkon jest zadržeti až do právoplatného rozhodnutí o odkládacím návrhu, pokud se týče až do doby, na kterou odklad byl povolen. Dovolací rekurs nebyl v tom směru odůvodněn a proto nemohl míti úspěch.

Čís. 10166.

Vyhotovení plánů o oddělení pozemků pro účely knihovní a katastrální osobami k tomu neoprávněnými a smlouvy těchto osob o dodání takových plánů jsou zakázané a nicotné.

(Rozh. ze dne 25. září 1930, Rv I 1439/29.)

Žalobě, již se domáhal žalobce na žalované úplaty za vyhotovení plánů, procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Podle rozsudku odvolacího soudu jest zjištěno, že žalovaný pověřil dovolatele, který není úředně oprávněným technikem civilním, by mu vyhotovil plány pro knihovní transakci, že se dovolatel podjal této úlohy a dodal žalovanému plány, které jsou jím vyhotovené a jen podepsané úředně oprávněným civilním geometrem Vilémem B-em. K vůli úplnosti se podotýká, že se Vilém B. podepsal pod doložkou, která jest již předem vytištěna na blanketu, jehož žalobce použil k vyhotovení situačního plánu a která zní: »Správnost tohoto ode mne vyhotoveného plánu se potvrzuje s poznámkou, že hranice omylu přípustná podle nařízení ze dne 9. února 1907, čís. 29 ř. zák. nebyla překročena a že dílčí čára byla označena na místě samém mezníky«. Obsahuje tudíž plánek, tak jak jest vyhotoven a podepsán, potvrzení objektivní nepravdy (plán byl vyhotoven dovolatelem, nikoli Vilémem B-em), čímž mělo býti docíleno, by se plán podle své vnější formy, neboli, jak praví odvolací soud, sám o sobě jevil způsobným k tomu, by ho bylo použito pro účely knihy pozemkové a pro účely evidence katastru. Jednání takové však poškozuje veřejné zájmy a přičí se zákonným předpisům. Jde o plán vyhotovený dne 18. srpna 1925. Předložila-li žalovaná strana geometrický (situační) plán, bylo podle § 23 b) tehdy platného zákona o udržování evidence

katastru daně pozemkové ze dne 23. května 1883, čís. 83 ř. zák. třeba, by plán byl vyhotoven a úředně ověřen oprávněným soukromým technikem. Podle 8. bodu nařízení čís. 29/1907 musí takový plán obsahovati potvrzení úředně oprávněného soukromého technika, že dílčí čáry byly mezníky označeny, a mimo to musí býti plán co do své správnosti tímto technikem ověřen a musí zejména býti opatřen jeho potvrzením, že hranice omylu není překročena. Způsob, jak v tomto případě bylo objednané dílo provedeno, přičí se přímo oněm veřejnoprávním předpisům, které nejsou jen živnostenskými předpisy na ochranu stavovských zájmů úředně oprávněných soukromých techniků, nýbrž mají hlubší účel, chrániti spolehlivost katastrálního operátu a chrániti též spolehlivost pozemkových knih, jichž podstatnou součástí jest kopie mapy katastrální. Účelem oněch zákonných předpisů jest, by byla zamezena jednání, jichž se dovolatel dopustil. Jest sice pravda, že zákonodárce v § 23 zákona čís. 83/1883 a v nařízení čís. 29/1907 výslovně nepraví, že vyhotovení plánů o oddělení pozemků pro účely knihovní a katastrální osobami k tomu neoprávněnými a smlouvy těchto osob o dodání takových plánů zakazuje, že zákon jen kladně říká, co jest dovolené, a neříká negativně, že v důsledku toho jest opačné jednání nedovolené, ale stačí po rozumu § 6 obč. zák., že zákaz takový jest patrný z doslovu a z účelu zákona. Jde tedy na žalobcově straně o čin zákonem zakázaný. Smlouva o dodání díla tohoto druhu jest nicotnou podle § 879 obč. zák. a nelze vyhověti žalobě, kterou se dovolatel domáhá úplaty za vyhotovení plánu.

Čís. 10167.

Pojišťovací smlouva.

Vzhledem k velicímu předpisu vládního nařízení ze dne 13. října 1927, čís. 156 sb. z. a n., nelze platně ujednatí smlouvu, stanovící pro pojištěnce nižší než minimální účast na škodě.

Pojišťovací návrh, obmezující nutnou minimální účast pojistníka na škodě na míru tehdy již zrušeného min. nař. ze dne 28. října 1908, čís. 222 ř. zák., byl po zákonu nepřipustný a smlouva, uzavřená přijetím návrhu, neplatnou. V tom, že pojistka byla vyhotovena v ostatních bodech podle tohoto pojišťovacího návrhu, avšak s odchylkou co do výše nutné účasti pojistníka na škodě podle vl. nař. ze dne 13. října 1927, čís. 156 sb. z. a n., jest přijetí nabídky za jiné podstatné podmínky, tudíž její odmítnutí.

(Rozh. ze dne 25. září 1930, Rv I 1651/29).

Žalující pojišťovna domáhala se na žalovaném, by bylo uznáno právem, že pojišťovací smlouva mezi stranami jest platná, a by byl žalovaný uznán povinným, zaplatiti žalobkyni dospělou premii. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Prvním soudcem jest zjištěno a zjištění to odvolatelkyní nebylo